

Régi húsvétok Szentlászlón

A húsvét a tavaszi napéjegyenlőség utáni holdtöltét követő vasárnap. Ezen a vasárnapon ünnepli a keresztény világ Krisztus feltámadását.

Szentlászlón régen húsvétra minden házat kimeszeltek, az egész portát rendbe tették.

A húsvéti ünnepkör nagycsütörtökkel kezdődött. Ettől a naptól kezdve három napig nem harangoztak. Azt tartották, hogy „a harangok Rómába mentek”. Harangozás helyett gyerekek járták a falut kereplővel az alábbiakat mondva:

Hajnalban, délben, este

Kerepelünk, kerepelünk, a jó Isten legyen velünk.

Áhítattal, ahogy szoktunk, Úrangyalát imádkozzunk!

Szentmisére

Kerepelünk, kerepelünk, a jó Isten legyen velünk.

Értünk hullt a Krisztus vére...

1. első hívás szentmisére.
2. induljatok szentmisére!
3. gyűljünk össze szentmisére!

Nagypénteken

Kerepelünk, kerepelünk, a jó Isten legyen velünk.

Áhítattal, ahogy szoktunk, Úrangyalát imádkozzunk!

Elsiratni Krisztust újra...

1. készüljeteK keresztútra!
2. induljatok keresztútra!
3. gyűljünk össze keresztútra!

Nagyszombaton

Kerepelünk, kerepelünk, a jó Isten legyen velünk.

Jóknak jusson Istenáldás, tűzben ég el majd a Júdás.

A gyerekek ezután végigjárták a falut, és tojást kaptak a kerepelésükért.

Nagyszombaton este újra megszólaltak a harangok. A nap legfontosabb eseménye a feltámadási körmenet volt. Előtte a templom mellett tüzet gyújtottak a virágvasárnapon megszentelt barkából. Erről a tüzről gyújtották meg a templomi szentelt gyertyát, és adták tovább a lángot a körmeneten résztvevők gyertyáira. A hamut eltették, amit a hamvazó szerdai szertartáshoz használt fel a pap, ezzel rajzolt keresztet a hívek homlokára.

A feltámadási körmenet után véget ért a negyvennapos böjt, főtt sonkát, tojást, reszelt tormát ettek.

Az itt lakó németeknél szokás volt, hogy legények nagyszombat éjjelén „tojni” jártak a lányos házakhoz. Ilyenkor a rendbetett portákon felfordulást csináltak. Pl.: Karókat vertek az udvarba, közé venyigét dobáltak. Szétszórták a szalmát, a szénát, a trágyát. Szétszedték a szekeret és a pajta tetején rakták össze. Elvitték a kiskaput. Göccsel betámasztották a bejárati ajtót, hogy a háziak ne tudjanak kijönni rajta, csak az ablakon.

Annál büszkébbek voltak a lányok, minél nagyobb felfordulást csináltak a legények.

Dolgozhatott az egész ház népe, hogy mise kezdetéig rend legyen, szégyenben ne maradjanak.

A húsvéthétfői locsolkodás nem volt szokás, csak később vették át a magyaroktól.

A gyerekek „nyuszivirággal”, ibolyával feldíszített fészket készítettek a pajtába, amelybe a szülők belerejtették a festett tojásokat. A tojásokat pénteken vagy szombaton hagymahéjból főzött lében festették meg.

A húsvéti tojásokkal szívesen játszottak a gyerekek és a fiatalok is. Ezek a játékok verseny jellegűek voltak. A lényegük az volt, hogy minél több tojást nyerjenek el egymástól. A tojásgurításnál egy domboldalról gurították le a tojásokat, és akinek a tojása ép maradt, az lett a győztes. Tojásjáték volt még, hogy két gyerek egy-egy tojást tartva a markában, összeütötte azokat addig, amíg az egyik meg nem repedt. A törött tojás a győztest illette. A fiúk játszottak még úgy is, hogy fémpénzt dobáltak a festett tojásokba. Ha a pénz beleállt, akkor azt a dobó elnyerte.

Budai Györgyné